

पूरकः

“पूरकः शोफः सन्निजः संज्ञवेदयः
सान्द्रं पूर्यं पूरितपूयालसः सः ॥”

इति सुश्रुतः ॥

“पूयालसः सोपनाहः सावाश्वत्वार एव च ।
पञ्चमीकालजी जन्तुर्यन्त्रिसन्धौ न वामयाः ॥”

“पूयालसस्तु तं विद्वान् सन्धौ कानोर्गके वृणा-
मिति वचनात् ॥” इति भावप्रकाशस्य मध्यखण्डे
चतुर्थे भागे ॥

पूर, ई य ड पूर्यो । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवा-
आत्म-सक्र-सेट् । निहायामनिट् ।) दीर्घो ।
ई, पूर्यः । य ड, पूर्यन्ते पितरस्तस्मिन् हला-
युधः । पूरिरेहाप्यायनम् । इति दुर्गादासः ॥

पूर, क पूर्यो । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा-
पर-सक्र-सेट् ।) दीर्घो । क, पितृन् पूरयति
आह्वे ह्येः कथेच यः सदा । इति हलानुधः ॥
इति दुर्गादासः ॥

पूरं, क्री, (पूरयति सौगन्धेनेति । पूर + कः ।)
दाहागुरु । इति राजनिर्घण्टः ॥

पूरः, पूं, (पूरयतीति । पूर + कः ।) जलसम्बन्धः ।
(यथा, रघौ । ३।१७ ।

“महोदधेः पूर इवेन्द्रदर्शनान्

गुरुः प्रहर्षः प्रवभूव नात्मनि ॥”)

ब्रह्मसंशुद्धिः । खाद्यविशेषः । इति मेदिनी । रे,
ई० ॥ (प्राणायामादिकर्तुं नारायण्यै बहिः-
पवनाकर्षणम् । यथा, भागवते । ३।२८।६ ।

“प्राणस्य शोषवेन्मार्गं पूरकुम्भकरेचकैः ।

प्रतिकूलैर्न वा चित्तं यथास्थिरमचक्षलम् ॥”

बीजपूरः । तत्पर्यायो यथा,—

“बीजपूरो मातुलुङ्गः सुफलः फलपूरकः ।

लुङ्गुघः पूरकः पूरो बीजपूर्योऽसुकेशरः ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

पूरकः, पूं, (पूरयतीति । पूरि + क्लृप् ।) बीज-
पूरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्यायो
यथा,—

“बीजपूरो मातुलुङ्गः सुफलः फलपूरकः ।

लुङ्गुघः पूरकः पूरो बीजपूर्योऽसुकेशरः ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

गुणकाङ्कः । इति लीलावती । ध्यानादिकर्तु-
नासिकागतोक्त्वासः । ब्रह्मध्यानपूर्वकप्राणायामा-
माङ्गतत्तन्मन्त्रं जपन् वामनासिकया वायुना
देहपूरणम् । (यथा, हटयोगप्रदीपिकायाम् ।
२।७१ ।

“प्राणायामस्त्रिधा प्रोक्तो रेचपूरककुम्भकैः ।
सहितः केवलश्चेति कुम्भको द्विविधो मतः ॥”)
यथाच आसः ।

“आदानं रोधसुतसर्गं वायोक्लिच्छिः समभ्यसेत् ।
ब्रह्माणं केशवं शम्भुं ध्यायेद्वानुक्रममात् ॥
पूर्ववचने त्रिजपमान्नाभिधानादत्र त्रिस्त्रिरिति
वीक्षा सन्धात्रयापेक्षया ।

ब्रह्माणं केशवं शम्भुं ध्यायन् सुचेत वन्दनात् ॥

इति योगियात्रवल्काः ।

‘भूर्भुवःसर्वमर्हजन्सप्तः सर्वं तथैव च ।

पूरणः

प्रबोद्धारसमायुक्तं तथा तत् सवितुः पदम् ॥
ॐ आपो ज्योतिरित्येतच्छिरः पश्चात्तु योज-
येत् ॥

त्रिरावर्त्तनयोगात्तु प्राणायामस्तु शब्दितः ॥

पूरकः कुम्भको रेचः प्राणायामास्त्रिलक्षणः ।

नासिकाग्रत उक्त्वासो ध्यातुः पूरक उच्यते ॥

कुम्भको तिस्रलः आसो सुच्यमानस्तु रेचकः ॥

मोचनं विशेषयति विष्णुपुराणम् ।

नासंघृतसुखो जृम्भेद्वासकाशौ च तर्चयेत् ।

गोक्षेहंसेत् सशब्दं च न सुचेत् पवनं बुधः ॥”

इत्याहिकाचारतत्त्वम् ॥

घोडशचतुरन्यतरसंख्यकप्रणववीजान्यतरजपे-
नैकनासापुटकरणकप्राणायामाङ्गवायुपूरणम् ।

यथा, मूलमन्त्रस्य बीजस्य प्रणवस्य वा घोडश-
वारजपेन वामनासापुटे वायुपूरकं कुर्यादिति
तन्त्रसारः ॥ * ॥ क्री, प्रेतदेहनिव्यादकाशौच-

कालदेयदशपिण्डम् । यथा,—

“पूरकेण तु पिण्डेन देहो निव्याद्यते यतः ।

कृतस्य करणायोगात् पुनर्नार्वर्त्तयेत् क्रियाम् ॥”

इति वायुपुराणम् ॥

ऋष्यशृङ्गः ।

“न खधाश्च प्रयुञ्जीत प्रेतपिण्डे दशाहिके ।

भाषितैश्च वै पिण्डं यद्भद्रतस्य पूरकम् ॥”

अत्र भाषणविधौ एतत्पिण्डं यद्भद्रतस्य पूरक-
मित्येतावन्मात्रश्रुतेः शिरःपूरकमित्यादिविशे-
षोक्तेषु प्रमाणं नास्ति । इति स्मार्त्तभट्टा-
चार्याः । प्रेतपिण्डेषु यदा दत्तेर्देहमाप्नोति भागं-

वेति विष्णुधर्मोत्तरे देहश्रुतेर्देहपूरकमिति
प्रयोगापत्तेश्च । तस्मादनिरुद्धभट्टाद्युक्तः केवल-

पूरकप्रयोग एव युक्त इति । शातातपः ।

“भक्तुः पिण्डप्रदाने तु साध्वी स्त्री चेद्रजस्रला ।
वस्त्रं ब्रह्मा पुनः स्नात्वा सेव दद्याच्च पूरकम् ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥ * ॥

पूरणकर्त्तरि, त्रि । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
मनुः । ६।२८६ ।

“प्राकारस्य च भेत्तारं परिखाणाश्च पूरकम् ।

दाराणाञ्चैव भङ्क्तारं त्रिप्रमेव प्रवासयेत् ॥”)

पूरणं, क्री, (पूर्यते अनेनेति । पूर + करणे
ल्युट् ।) पिण्डप्रभेदः । इति मेदिनी । गी, ६४ ॥

वृष्टिः । कुटन्नटम् । इति शब्दमाला ॥ अङ्कानां

गुणनम् । इति शुभङ्करः ॥ वापतन्तुः । इति
हेमचन्द्रः ॥

पूरणः, पूं, (पूर्यते अनेनेति । पूरि + करणे ल्युट् ।)
विष्णुतैलम् । इति धरणिः ॥ सेतुः । इति हारा-

वली ॥ (पूरयतीति । पूरि + कर्त्तरि ल्युः ।)

ससुद्रः । इति संचिप्रसारोणादिरुतिः ॥ पूरके,

त्रि । इति मेदिनी । गी, ६३ ॥ (यथा, हरि-

वंशे । १२६ । ५२ ।

“आसन्नः सन्नतरः साधनानां

श्रद्धावतां श्राद्धरुतिप्रणेता ।

पतिर्गणानां महतां सत्कृतीनां

पायान्निशः पूरणः षड्गुणानाम् ॥”)

पूरुषः

पूरुषी, स्त्री, (पूर्यते अनयेति । पूरि + क्लृट् +
डीप् ।) शास्त्रलिखकः । इत्यमरः । १२।४१३६ ॥
(अस्या पर्यायान्तरं यथा, भावप्रकाशस्य पूर्व-
खण्डे प्रथमे भागे ।

“शास्त्रलिस्तु भवेन्नोचा पिच्छिला पूरुशीतिच ।
रक्तपुष्पा स्थिराद्युच्च कण्टकाट्टा च तूलिनी ॥”)

पूर्यते अनया पूरुषी । यथा पश्चानां पूरुषी पञ्चमी ॥

पूरुषं, क्री, (पूरं पूरकमन्त्रमत्र ।) वृत्तान्तम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

पूरिका, स्त्री, (पूर्यते इति । पूरि + कः । स्त्रियां
डीप् । पूरी । ततः स्वार्थे कन् । टाप् पूर्व-
द्वखच्च ।) पिष्टकभेदः । पूरी इति कशुरी इति
च भाषा । यथा,—

“माषाणां पिष्टिकां युञ्ज्यात्तवणाद्रकहृद्भुभिः ।
तया पिष्टिकया पूर्यां समिता कृतपोलिका ।

ततस्त्रैवे विपक्वा सा पूरिका कथिता बुधैः ॥”

अस्या गुणाः ।

“रुचा स्वादौ गुरुः स्निग्धा वातपित्तासृद्धिका ।
चक्षुस्तेजोहरौ चोष्णा पात्रे वातविनाशिनी ॥
तथैव घृतपकापि चक्षुष्या रक्तपिचहृत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(अस्या गुणान्तरं यथा,—

“पूरिकाघृतपूरन्तु त्रिदोषशमनं परम् ।

वृष्यं संघृह्यं खादु कृतचयनिवारणम् ॥”

इति हारीते प्रथमे स्थाने द्वादशेऽध्याये ॥

पूरितं, त्रि, (पूर्यते स्त्रीति । पृ पूरि वा + क्तः ।
“वा दान्तशान्तपूर्यति ॥” ७।२।२७ । इति
पक्षे इट् ।) कृतपूरणम् । तत्पर्यायः । पूर्यंम्
२ । इत्यमरः । ३।१।६८ ॥ गुणितञ्च ॥

पूरुषः, पूं, (पूरति अग्रे मच्छतीति । पूर + “पूरः
कृषन् ।” उणा० ४।७४ । इति कृषन् । “अन्येषा-
मपि दृश्यते ।” ६।१।३७ । इति निपातनात्
दीर्घः ।) पुरुषः । पुमान् । इत्यमरः । १२।६।१ ॥

अथ पूरुषलक्षणम् ।

“पञ्चदीर्घं चतुर्द्वयं पञ्चस्रयां षडुन्नतम् ।
सप्तस्रयां त्रिगम्भीरं त्रिविशालं प्रशस्यते ॥
वाहुनेत्रदयं कुन्दिद्वौ तु नासा तथैव च ।
स्तनयोरन्तरश्चैव पञ्चदीर्घं प्रशस्यते ॥
श्रीवाध कर्णौ षष्ठश्च ह्रस्वे जङ्घे सुपूजिते ।
चत्वारि यस्य ह्रस्वानि पूर्वां प्राप्नोति निबधः ॥
स्रष्ट्याखङ्गुलिपर्वाणि दन्तकेशनखत्वचम् ।
पञ्च स्रष्ट्याणि तेषां हि ते नरा दीर्घजीविनः ॥
नासा नेत्रश्च दन्ताश्च ललाटश्च शिरस्तथा ।
हृदयश्चैव विज्ञेयसुमत्तं षट् प्रशस्यते ॥
पाणिपादतलौ रक्तौ नेत्रान्तरखानि च ।
तालुकोऽधरजिह्वा च सप्तस्रयां प्रशस्यते ॥
सरो बुद्धिश्च नाभिश्च त्रिगम्भीरसदाहृतम् ।
उरः शिरो ललाटश्च त्रिविस्तीर्णं प्रशस्यते ॥ * ॥

कटिर्विशाला बहुपुत्रभागी

विशालहस्तो नरपुङ्गवः स्यात् ।

उरो विशालं धनधान्यभागी

शिरो विशालं नरपूजितः स्यात् ॥